



**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA  
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS  
DĖL UAB "A1" SKUNDO**

2022 m. vasario d. Nr. S- (7-193/2021)  
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš komisijos pirmininko Evaldo Raistenskiio, narių Rasos Stravinskaitės (pranešėja), Andriaus Veniaus, Vilmos Vildžiūnaitės išnagrinėjo uždarnosios akcinės bendrovės (toliau – UAB) „A1“ (toliau – Pareiškėja) 2021-12-10 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) suformuotos žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijos už 2021 m. Pareiškėjos atstovas D. S. ir Inspekcijos atstovas M. D. dalyvavo Komisijos 2022-01-13 posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja 2021-12-10 skunde nurodo, jog ji 2021-11-04 kreipėsi į Inspekciją dėl žemės mokesčio perskaičiavimo, nes Inspekcija apskaičiavo žemės mokestį nuo žemės ūkio paskirties žemės, kurioje įveistas miškas, kuri nėra žemės mokesčio objektas ir pateikė pirminius dokumentus, kurie patvirtina, kad žemės ūkio paskirties žemėje buvo įveistas miškas. Inspekcija 2021-11-29 dalinai perskaičiavo žemės mokestį, tačiau savo perskaičiavimui naudojo ne pirminius pateiktus dokumentus, bet VĮ Registrų centro Nekilnojamo turto kadastro informaciją, kuri nėra teisinga (nėra pilna ir tiksli), bei neperskaičiavo neteisingai apskaičiuoto žemės mokesčio už praėjusius 5 metus. Teigiama, kad papildomai 2021-12-05 Inspekcija pateikė atsakymą į Pareiškėjos 2021-11-04 prašymą.

Pagal Lietuvos Respublikos žemės mokesčio įstatymo (toliau – ŽMĮ) 4 straipsnį mokesčio objektas yra fiziniams ir juridiniams asmenims nuosavybės teise priklausanti Lietuvos Respublikoje esanti privati žemė, išskyrus miško žemę ir žemės ūkio paskirties žemę, kurioje įveistas miškas Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka. ŽMĮ 13 straipsnis nustato, kad žemės mokesčiui apskaičiuoti Nekilnojamojo turto registro ir Nekilnojamojo turto kadastro duomenis pateikia VĮ Registrų centras. Pareiškėja nėra atsakinga, jei VĮ Registrų centro pateikiami duomenys žemės mokesčiui apskaičiuoti nėra tikslūs ir teisingi. Tuo tarpu Inspekcija, apskaičiuodama mokesčius, turėtų elgtis sąžiningai ir mokesčių apskaičiavimą grįsti teisingais duomenimis. Pareiškėja turi pareigą Inspekcijai pateikti teisingą informaciją apie žemės mokesčio objektą ir pateikti tai pagrindžiančius pirminius dokumentus. Pareiškėja nurodo pateikusi visą pirminę dokumentaciją (Aplinkos ministerijos Valstybinės miškų tarnybos (toliau – Valstybinė miškų tarnyba) pažymas apie miško įveisimą, miško įveisimo projektus), įrodančią, kad žemės ūkio paskirties žemėje buvo įveistas miškas, o VĮ Registrų centro įrašo nebuvimas dėl valstybinių institucijų (VĮ Registrų centro ir Valstybinės miškų tarnybos) nesugebėjimo

laiku apsiekti kadastrų duomenimis nesuponuoja, kad miškas žemės ūkio paskirties žemėje nebuvo įveistas.

Skunde nurodoma, jog Inspekcija teigia, jog norint, kad žemės mokestis būtų neskaičiuojamas nuo laikotarpio, kada žemės ūkio paskirties žemėje įveistas miškas, įveistas miškas turi būti įregistruotas Nekilnojamojo turto kadastru. Šis reikalavimas, pasak Pareiškėjos, nėra teisingas, nes žemės ūkio paskirties žemėje įveistą mišką įregistravus Nekilnojamojo turto kadastru jis tampa „miško žeme“. Tuo tarpu „žemės ūkio paskirties žemė, kurioje įveistas miškas“, nėra registruojama Nekilnojamojo turto kadastru kaip „žemės ūkio paskirties žemė, kurioje įveistas miškas“. ŽMI 4 straipsnis aiškiai išskiria, kad žemės mokesčio objektas nėra tiek miško žemė, tiek žemės ūkio paskirties žemė, kurioje įveistas miškas. Susidariusią situaciją, kai Lietuvos Respublikos miškų valstybės kadastru (toliau – Miškų valstybės kadastras) yra pateikiami netikslūs duomenys apie sklypuose įveistą mišką Pareiškėja tvirtina aptarusi su Valstybine miškų tarnyba, kuri pripažįsta, kad pateikiami miškų kadastru duomenys, kurie turi atspindėti VĮ Registrų centro informacijoje, gali būti netikslūs ir turi būti tikslinami pagal pirminius miško įveisimo dokumentus – miško įveisimo projektus, kurie kartu su Valstybinės miškų tarnybos pažymomis, kaip pirminiai dokumentai buvo pateikti ir Inspekcijai.

Teigiama, jog duomenys apie miškų įveisimą žemės ūkio paskirties žemėje yra įregistruoti Miškų valstybės kadastru nuo miškų įveisimo šiuose sklypuose, tačiau Inspekcija niekada neprašė šių duomenų iš Miškų valstybės kadastru. Tik nuo 2021 m. VĮ Registrų centrui ir Valstybinei miškų tarnybai apsiektus duomenimis, Miškų valstybės kadastru duomenys kaip papildoma informacija yra atvaizduojami Nekilnojamojo turto registro išrašuose, bet neretai šiuos duomenis dar reikia tikslinti.

Pareiškėjos tvirtinimu, pagal pateiktus pirminius dokumentus, Inspekcija, apskaičiuodama žemės mokestį, turėtų vadovautis tokia informacija:

- sklype, kurio unikalus Nr. 4400-1832-1382 (toliau – Sklypas 1), žemės ūkio paskirties žemės, kurioje 2013 m. įveistas miškas, plotas yra 79,54 ha (VĮ Registrų centro duomenimis, 62,1996 ha);
- sklype, kurio unikalus Nr. 7748-0003-0031 (toliau – Sklypas 2), žemės ūkio paskirties žemės, kurioje 2013 m. įveistas miškas, plotas yra 19,6 ha (VĮ Registrų centro duomenimis, 0,2903 ha).
- sklype, kurio unikalus Nr. 8892-0004-0112 (toliau – Sklypas 3), žemės ūkio paskirties žemės, kurioje 2013 m. įveistas miškas, plotas yra 30,85 ha (VĮ Registrų centro duomenimis, 0,00 ha).

Pareiškėja mano, kad Inspekcija turi objektyviai įvertinti pateiktą informaciją ir perskaičiuoti žemės mokestį pagal pateiktus pirminius dokumentus, esant poreikiui, kreiptis į Valstybinę miškų tarnybą dėl informacijos patikslinimo ir patvirtinimo, kokiame plote ir kada žemės ūkio naudmenose Pareiškėja įveisė mišką.

Remdamasi tuo, kas išdėstyta bei vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 155 straipsnio 4 dalimi, Pareiškėja prašo: pakeisti Inspekcijos sprendimą ir žemės mokesčio neskaičiuoti nuo žemės ūkio paskirties žemės, kurioje yra įveistas miškas, kuri nėra žemės mokesčio objektas; žemės mokesčio apskaičiavimo tikslais nustatant žemės ūkio paskirties žemės, kurioje yra įveistas miškas, plotą naudoti pirminius Valstybinės miškų tarnybos dokumentus; žemės mokestį perskaičiuoti už praėjusius penkerius metus, nes žemės ūkio paskirties žemėje miškas buvo įveistas daugiau kaip prieš penkerius metus.

Inspekcija 2021-11-29 suformavo Pareiškėjai žemės mokesčio apskaičiavimo deklaraciją už 2021 m., kurioje apskaičiavo ir nurodė sumokėti 1 194 Eur žemės mokestį. Iš deklaracijos priedo matyti, jog Pareiškėjai nurodyta sumokėti žemės mokesčio suma buvo apskaičiuota už 48 žemės sklypus. Inspekcija 2021-11-29 įformino žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijos duomenų patikslinimą, kuriuo Pareiškėjai 272 Eur sumažino pirminėje žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijoje apskaičiuotą (1 466 Eur) žemės

mokestį, mokesčio perskaičiavimas atliktas dėl patikslinto apmokestinamo ploto dėl Miškų valstybės kadastro duomenų (perskaičiavimas atliktas dėl 6 sklypų, taip pat ir dėl Sklypo 1, Sklypo 2). Papildomai Inspekcija Pareiškėjai atsakė 2021-11-30 raštu Nr. RM-46375 „Dėl žemės mokesčio“.

#### Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos skundas iš dalies tenkintinas, Pareiškėjos skundo dalis dėl apskaičiuoto ir nurodyto sumokėti 231,66 Eur žemės mokesčio už Sklypą 1, Sklypą 2, Sklypą 3 už 2021 m. perduotina iš naujo nagrinėti Inspekcijai, kita žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijos dalis už 2021 m. tvirtintina. Pareiškėjos skundo dalis, kuria ji prašo perskaičiuoti žemės mokestį už 5 metus, paliekama nenagrinėtina.

Iš Pareiškėjos skundui nagrinėti pateiktos medžiagos matyti, kad Pareiškėjai žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijoje už 2021 m. Inspekcija apskaičiavo 1 466 Eur žemės mokestį už 48 žemės sklypus. Pareiškėja 2021-11-04 kreipėsi į Inspekciją su prašymu jai priklausančiuose žemės sklypuose (prašyme pateikti duomenys dėl Sklypo 1, Sklypo 2, Sklypo 3), žemės ūkio paskirties žemėje, kurioje įveistas miškas, patikslinti bendrą sklypo (dalies) plotą be miško ir perskaičiuoti mokėtiną žemės mokestį už laikotarpį nuo miško įveisimo. Šiai pozicijai pagrįsti Pareiškėja pateikė Valstybinės miškų tarnybos pažymas apie miško įveisimą, miško įveisimo projektus.

Inspekcija 2021-11-29 įformino žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijos duomenų patikslinimą, kuriuo Pareiškėjai 272 Eur sumažino pirminėje žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijoje apskaičiuotą žemės mokestį, mokesčio perskaičiavimas atliktas dėl patikslinto apmokestinamo ploto dėl Miškų valstybės kadastro duomenų (perskaičiavimas atliktas dėl 6 sklypų, įskaitant Sklypą 1, Sklypą 2). Žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracija (patikslinta) Pareiškėjai nurodyta sumokėti 1 194 Eur žemės mokestį.

Pareiškėja nesutinka su jai už 2021 m. apskaičiuota 231,66 Eur žemės mokesčio suma už 3 sklypus (79,44 Eur žemės mokesčio suma už Sklypą 1, 68,03 Eur žemės mokesčio suma už Sklypą 2, 84,19 Eur žemės mokesčio suma už Sklypą 3, žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijos priedo 40, 26, 27 eilutės). Iš Pareiškėjos skunde nurodytų ir Komisijos posėdžio metu akcentuotų motyvų matyti, kad laikomasi pozicijos, jog Inspekcija apskaičiuodama žemės mokestį už 3 sklypus rėmėsi netiksliais duomenimis apie žemės (žemės ūkio paskirties) sklypų, kuriuose yra įveistas miškas, plotus, nepagrįstai apmokestindama tas sklypo dalis, kuriose yra įveistas miškas. Pasak Pareiškėjos, Inspekcija turėjo remtis ne Nekilnojamojo turto registro duomenimis (kurie ne visais atvejais yra tikslūs), o jos pateiktais pirminiais dokumentais: Valstybinės miškų tarnybos pažymomis bei miškų įveisimo dokumentais, taip pat, esant poreikiui, kreiptis į Valstybinę miškų tarnybą. Todėl Pareiškėja prašo perskaičiuoti žemės mokestį už 2021 m., taip pat perskaičiuoti jį už 5 m., nes miškai yra įveisti anksčiau nei prieš 5 metus.

Komisija, įvertinusi tai, kad Pareiškėja skunde yra išdėsčiusi konkrečius nesutikimo su Inspekcijos žemės mokesčio apskaičiavimu už 2021 m. motyvus, taip pat kitus reikalavimus, sprendime pasisakys dėl jų pagrįstumo ir tenkinimo galimybių.

#### *Dėl apskaičiuoto žemės mokesčio už 2021 metus*

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja ŽMĮ, o detalią šio mokesčio administravimo tvarką nustato Žemės mokesčio administravimo taisyklės, patvirtintos Inspekcijos viršininko 2006-06-09 įsakymu Nr. VA-55 (aktuali redakcija, galiojanti nuo 2021-10-20, toliau – Taisyklės). Pagal ŽMĮ 13 straipsnio 1 dalį Nekilnojamojo turto registro ir Nekilnojamojo turto kadastro duomenis, reikalingus mokesčiui apskaičiuoti, taip pat Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytus duomenis apie apleistas žemės ūkio naudmenas turto vertinimo įmonė pateikia mokesčių administratoriui turto vertinimo įmonės ir centrinio mokesčių administratoriaus sutartyje nustatytais būdais ir terminais, bet ne vėliau kaip iki kiekvieno mokestinio laikotarpio rugsėjo 1 dienos. Pagal Taisyklių 37 punktą VĮ Registrų centras pagal

sudarytą duomenų teikimo sutartį Inspekcijai, be kita ko, teikia duomenis apie žemės sklypų adresus, sklypų (sklypo dalies) bendrus bei miško plotus, tų sklypų (sklypo dalies) masiniu vertinimo būdu nustatytas mokesčines vertes (be miško vertės) bei atitinkamai atvejais patvirtintas individualiu žemės vertinimu nustatytas vertes, žemės mokesčiui apskaičiuoti reikalingus neapmokestinamus žemės plotus (jei tokie duomenys įregistruoti Nekilnojamojo turto registre), žemės sklypų įsigijimo būdus, žemės sklypų paskirtis, naudojimo būdus, dokumentų tipus, taip pat nuotoliniais kartografavimo metodais nustatytų apleistų žemės sklypų identifikacinius numerius bei apleistos žemės plotus. Pagal šiuos Nekilnojamojo turto registro teikiamus kalendorinių metų birželio 30 dienos duomenis yra apskaičiuojamas žemės mokesčis (Taisyklių 38 punktas). Nekilnojamojo turto registro ir Nekilnojamojo turto kadastro duomenys leidžia identifikuoti žemės mokesčio objektą ir lemia žemės mokesčio dydį, jie laikytini teisingais bei išsamiais, kol nenuginčyti įstatymų nustatyta tvarka (Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto registro įstatymo 4 straipsnis). Taigi, įvertinus aptartas teisės aktų nuostatas ir mokesčių administratoriui suteiktą kompetenciją žemės mokesčiui apskaičiuoti naudoti konkrečiai įstatyme apibrėžtą informaciją, nekyla abejonių dėl to, jog aptarta informacija laikytina patikimais duomenimis, kuriais turi remtis mokesčių administratorius, apskaičiuodamas žemės mokesčių. Todėl nesutiktina su Pareiškėjos pozicija, jog Inspekcija turi remtis jai pateiktais miško įveisimo projektais ir Valstybinės miškų tarnybos pažymomis. Nors, atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro ir Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2004-04-29 įsakymu Nr. 3D-130/D1-144 (šiuo metu galiojanti aprašo redakcija) patvirtintą Miško įveisimo privačioje ne miško žemėje tvarkos aprašą (toliau – Aprašas) miškas yra veisiamas remiantis parengtu ir Valstybinės miškų tarnybos patvirtintu miško želdinimo ir žėlimo projektu (miško įveisimo projektu), o šių veiksmų atlikimas yra patvirtinamas Valstybinės miškų tarnybos pažyma, tačiau aptartų veiksmų duomenys turi būti perduoti ir įrašomi į Miškų valstybės kadastrą. Šio kadastro tvarkytojas yra Valstybinė miškų tarnyba (Lietuvos Respublikos miškų valstybės kadastro nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003-10-09 nutarimu Nr. 1255 (2016-08-17 nutarimo Nr. 841 redakcija), 2, 9 ir 12 punktai), kuri ir įvertina duomenų tikrumą ir atitikimą realioms aplinkybėms. Tuo tarpu Pareiškėja, būdama ginčo sklypų savininke ir kadastro duomenų teikėja, remdamasi Miškų valstybės kadastro nuostatų 41 punktu, turi teisę susipažinti su kadastru tvarkomais pateiktais duomenimis ir reikalauti ištaisyti netikslius duomenis. Paminėtina ir tai, jog Aprašo 12 punktas numato pareigą ir miško savininkui, kad žemės savininkas turi patikslinti žemės sklypo, kuriame įveistas miškas, Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto kadastru įrašytus duomenis ne vėliau kaip per 2 metus juos įrašius į Miškų valstybės kadastrą Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto kadastro nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002-04-15 nutarimu Nr. 534 „Dėl Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto kadastro nuostatų patvirtinimo“, nustatyta tvarka. Taigi, Pareiškėja nėra teisi, kad galimus Nekilnojamojo turto registro duomenų netikslumus lėmė netinkami skunde nurodomų institucijų veiksmai.

Pagal MAĮ 67 straipsnio 1–2 dalyse įtvirtintas taisykles įrodinėjimo pareiga yra paskirstyta tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo. Tai yra tais atvejais, kai mokesčių administratorius yra surinkęs atitinkamus faktinius duomenis ir jais grindžia apskaičiuotus papildomus mokesčius, mokesčių mokėtojui apsiginti galimybė atsiranda, kai jis savo ruožtu teikia kitokius faktinius duomenis, suponuojančius priešingą nei mokesčių administratoriaus padaryta išvada. Nagrinėjamu atveju mokesčių administratorius, apskaičiuodamas ginčo žemės mokesčių, surinko atitinkamus faktinius duomenis (duomenis iš Nekilnojamojo turto registro), kurie ir nulėmė žemės mokesčio deklaracijos suformavimą bei žemės mokesčio už ginčo žemės sklypus apskaičiavimą. Paminėtina ir tai, kad Inspekcija pagal Pareiškėjos prašymą patikslino žemės mokesčio apskaičiavimą, sumažindama mokėtiną žemės mokesčių, patikslinimas atliktas įvertinant Miškų valstybės kadastro duomenis. Nepaisant aptartų aplinkybių, Pareiškėja laikosi pozicijos, kad Nekilnojamojo

turto registro informacijoje (taip pat Miškų valstybės kadastrė, nes jo kadastro duomenys yra perduoti VĮ Registrų centrui) yra nurodyti netikslūs 3 sklypuose įveistų miškų plotai.

Pasisakant dėl šių aplinkybių, paminėtina, kad joms pagrįsti pateikė Pareiškėja ne tik miško želdinimo ir žėlinimo projektus, Valstybinės miškų tarnybos pažymas, tačiau ir kitą informaciją, kuri galimai pagrindžia kitokią įveistų miškų plotą, nei nurodoma Nekilnojamojo turto registro duomenyse. Pareiškėja ginčo nagrinėjimo Komisijoje metu kreipėsi į Valstybinę miškų tarnybą su prašymu patikslinti nurodytų sklypų miškų plotus Miškų valstybės kadastrė ir Komisijai pateikė Valstybinės miškų tarnybos 2022-01-13 raštą Nr. (39.4)-R6-295 (kartu su miško žemėlapiu fragmentais), kuriuo Pareiškėja buvo informuota, kad ginčo žemės sklypuose, ne miško žemėje įveisti miškai yra registruoti Miškų valstybės kadastrė. Taip pat Komisijai Pareiškėja 2021-02-02 pateikė Valstybinės miškų tarnybos 2022-02-02 pažymas apie tekstinius Lietuvos Respublikos miškų kadastro duomenis (taksacinius rodiklius) Nr. 127563, 127564, 12765 su pažymų priedais – taksoraščio ištrauka. Papildomai 2022-02-02 Pareiškėjos atstovas e. laiške Komisijai paaiškino, kad medelynų taksacijoje yra medelynų amžius, kuris parodo, prieš kiek laiko miškai įveisti. Lietuvos Respublikos miškų įstatymo 13 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad miškų apskaita tvarkoma ir Miškų valstybės kadastras sudaromas remiantis valstybinės miškų inventorizacijos duomenimis. Šis kadastras apima visumą duomenų apie miškus, jų priklausomybę, miško išteklių kiekį bei kokybę ir ekonominę vertę. Miškų valstybės kadastrė registruoti duomenys apie miškus ir miško žemę šio kadastro tvarkytojo teikimu įrašomi į Nekilnojamojo turto registrą Nekilnojamojo turto registro įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka. Paminėtina, jog mokesčiniuose ginčiuose dėl žemės mokesčio apskaičiavimo ir jam apskaičiuoti naudojamų duomenų, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) laikosi pozicijos, kad Nekilnojamojo turto registro duomenys, apskaičiuojant žemės mokesį, yra tik vienas iš įrodymų; jeigu yra kitokių (įrodymų), turi būti įvertinta jų visuma bei tik tada priimamas sprendimas dėl žemės mokesčio deklaracijos suformavimo (LVAT 2016-02-02 nutartis adm. byloje Nr. A-271-556/2016). Todėl, atsižvelgiant į aptartas aplinkybes ir į tai, jog Pareiškėja ginčo nagrinėjimo metu pateikė papildomą Miškų valstybės kadastro tvarkytojo informaciją dėl kitokio ginčo sklypų, kuriuose įveistas miškas, ploto (kas gali turėti įtakos Pareiškėjai už 3 žemės sklypus apskaičiuoto žemės mokesčio dydžiui), Komisija sprendžia, kad ginčo situacijoje yra faktinis ir teisinis pagrindas Pareiškėjos skundo dalį dėl apskaičiuoto ir nurodyto sumokėti 231,66 Eur žemės mokesčio už Sklypą 1, Sklypą 2, Sklypą 3 perduoti iš naujo nagrinėti centriniam mokesčių administratoriui. Tokia išvada darytina atsižvelgus į tai, jog LVAT išaiškines, kad MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 5 punktą yra tinkamai pritaikomas tuomet, kai nustatomos teisiškai reikšmingos aplinkybės, kurios trukdo priimti teisėtą bei pagrįstą sprendimą dėl kilusio ginčo. Tokia situacija gali susidaryti dėl padarytų esminių procesinių teisės normų pažeidimų, kurių negalima pašalinti kitu būdu, kaip tik pakartojus iš naujo atitinkamas administracines procedūras, arba nepilnai ištyrus visas reikšmingas bylai aplinkybes, be kurių yra negalimas pagrįsto sprendimo priėmimas (LVAT 2008-02-14 nutartis adm. byloje Nr. A-438-163/2008, 2011-06-30 nutartis adm. byloje Nr. A-502-2801/201, 2013-03-28 nutartis adm. byloje Nr. A-438-492/2013 ir kt.) Taigi, Inspekcija, įvertinusi Pareiškėjos naujai pateiktą informaciją ir duomenis, turėtų spręsti dėl pakartotinės administracinės procedūros dėl už 2021 m. apskaičiuoto žemės mokesčio už aptartus sklypus taikymo.

#### *Dėl prašymo perskaičiuoti žemės mokesį už 5 metus*

Pasisakydama dėl šio Pareiškėjos prašymo, Komisija pažymi, kad pagal MAĮ 151 straipsnį Komisija nagrinėja: mokesčinius ginčus, kylančius tarp mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus; mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus mokesčinius ginčus dėl centrinio mokesčių administratoriaus sprendimų, priimtų išnagrinėjus mokesčių mokėtojų skundus dėl vietos mokesčių administratoriaus sprendimų; mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus mokesčinius ginčus,

kai centrinis mokesčių administratorius per šio įstatymo nustatytus terminus nepriėmė sprendimo dėl mokestinio ginčo. Pagal MAĮ 145 straipsnio 2 dalį šiame įstatyme numatyta mokestinių ginčų nagrinėjimo procedūra taip pat taikoma nagrinėti mokesčių mokėtojo skundams dėl mokesčių administratoriaus sprendimo neatleisti nuo baudų bei (arba) delspinigių mokėjimo. Pagal MAĮ 155 straipsnio 4 dalį Komisija, išnagrinėjusi mokesčių mokėtojo skundą dėl mokestinio ginčo, pagal savo kompetenciją gali priimti vieną iš šiame straipsnyje nurodytų sprendimų, t. y. patvirtinti skundžiamą centrinio mokesčių administratoriaus sprendimą, jį panaikinti, iš dalies patvirtinti arba iš dalies panaikinti, pakeisti arba perduoti skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Pagal MAĮ 152 straipsnio 2 dalį skundas Komisijai dėl mokesčių administratoriaus sprendimo yra paduodamas per 20 dienų nuo mokesčių administratoriaus skundžiamo sprendimo įteikimo mokesčių mokėtojui dienos.

Taigi, nors ginčai dėl žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijoje apskaičiuoto žemės mokesčio (šio mokesčio apskaičiavimo pareiga yra suteikta mokesčių administratoriui) yra priskirtini mokestinio ginčo kategorijai, tačiau Pareiškėja nėra inicijavusi mokestinių ginčų dėl ankstesniais nei 2021 m. jai nurodyto sumokėti žemės mokesčio apskaičiavimo pagrįstumo MAĮ nustatyta tvarka ir terminais. Taip pat ir posėdžio Komisijoje metu Pareiškėjos atstovas paaiškino, kad ankstesniais mokestiniais laikotarpiais žemės mokestį pagal jai pateiktas žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijas Pareiškėja yra sumokėjusi. Aplinkybės, jog kreipdamasi į Inspekciją dėl žemės mokesčio patikslinimo / perskaičiavimo už 2021 m., Pareiškėja kartu prašė perskaičiuoti mokestį už laikotarpį nuo miškų įveisimo, rodo tai, kad ji siekė inicijuoti ankstesnių mokestinių laikotarpių žemės mokesčio perskaičiavimo / žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijų tikslinimo procedūrą (kuria esant Taisyklėse numatytiems pagrindams ir jų nustatyta tvarka vykdo mokesčių administratorius), perskaičiuojant ankstesnėse deklaracijose apskaičiuotą žemės mokestį, tačiau centrinis mokesčių administratorius šios procedūros neatliko. Papildomai paminėtina ir tai, jog Komisija pagal savo kompetenciją nagrinėja ginčus, kurie priskirtini mokestinių ginčų kategorijai, vertindama šiai kategorijai priskiriamų sprendimų pagrįstumą, priimant MAĮ 155 straipsnio 4 dalyje numatytus sprendimus, tačiau Komisijai nesuteikta kompetencija atlikti mokesčių perskaičiavimo ar įpareigoti tai atlikti mokesčių administratorių. Todėl Pareiškėjos skundo dalis, kuria prašoma perskaičiuoti žemės mokestį už 5 metus, paliekama nenagrinėtina, nes ji nepriskirtina Komisijos kompetencijai.

MAĮ 68 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad jeigu kitaip nenustatyta šiame straipsnyje ar atitinkamo mokesčio įstatyme, mokesčių mokėtojas ar mokesčių administratorius mokestį apskaičiuoti arba perskaičiuoti gali ne daugiau kaip už einamuosius ir trejus praėjusius kalendorinius metus, skaičiuojamus atgal nuo tų metų, kuriais pradėdama mokestį apskaičiuoti arba perskaičiuoti, sausio 1 dienos. Kaip jau paminėta sprendime, pagal ŽMĮ 12 straipsnio 4 dalį žemės mokestį apskaičiuoja, centrinio mokesčių administratoriaus nustatytos formos mokesčio deklaracijas užpildo ir centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka iki einamojo mokestinio laikotarpio lapkričio 1 dienos jas mokesčio mokėtojams pateikia mokesčių administratorius. Taisyklių 73.1–73.6 punktuose nustatytais atvejais mokesčių administratorius tikslina žemės mokesčio apskaičiavimo deklaraciją, deklaracija gali būti tikslinama trejus praėjusius kalendorinius metus, pradėdant skaičiuoti nuo metų, buvusių prieš tuos kalendorinius metus, kuriais deklaracija tikslinama (71 punktas). Taigi, Pareiškėja, turėdama juridinę galią turinčius dokumentus, pagrindžiančius ankstesniais mokestiniais laikotarpiais žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijoje esančius netikslius duomenis, turi teisę kreiptis į mokesčių administratorių dėl atitinkamų mokestinių laikotarpių žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijų tikslinimo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 ir 5 punktais ir Komisijos nuostatų 36.1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

1. Pareiškėjos skundo dalį dėl 2021 m. žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijoje apskaičiuoto ir nurodyto sumokėti 231,66 Eur žemės mokesčio perduoti iš naujo nagrinėti centriniam mokesčių administratoriui, kitoje dalyje Pareiškėjai suformuotą žemės mokesčio apskaičiavimo deklaraciją už 2021 m. patvirtinti.

2. Pareiškėjos skundo dalį dėl prašymo perskaičiuoti žemės mokestį už 5 metus palikti nenagrinėta.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė